

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Kitsove ideje o odnosu umetnosti i stvarnosti**". Rad ima **11 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada. **Napomena:** Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У КОСВСКОЈ МИТРОВИЦИ
СЕМИНАРСКИ РАД

ТЕМА:

КИТСОВЕ ИДЕЈЕ О ОДНОСУ УМЕТНОСТИ И СТВАРНОСТИ

Ментор: Студент:

Доц. Др Мирјана Лончар-Вујновић Марко Средојевић

Април 2011

Џон Китс (1795-1821)

Китс је рођен у средње имућној грађанској породици. Родитељи су му помрли у току детињства и дечаштва, па је са двојицом браће био под старатељством једног рођака, трговца, али озбиљније оскудице није осетио. Основну и средњу школу завршио је у градићу Енфилду, 1804-1811. ту је упознао Чарлса К. Кларка, учитељевог сина, који га је приближио књигама и поезији; велики доживљај Китсове младости било је познавање са Спенсеровом „Вилинском краљицом“ (1812).

По завршетку школовања учио је од 1811. хирургију код једног ранара (тај студиј је још био одвојен од медицине и учио се као занат). Од 1815. учио је у Лондону поред хирургије и фармацију, радећи упоредо у болници. Године 1816. добио је сведочанство и могао је да ради као апотекар, али књижевност га је била већ толико привукла да је напустио струку и одлучио да се професионално бави поезиом. То је за њега било много теже него са Шелија или Бајрона који нису морали зарађивати за живот; зато је касније морао каткад да ради зараде пише ствари које му нису одговарале и у којима није могао успети.

У првим корацима много му је помагао Ли Хант, са којим се дружио од 1816.; Хант му је у свом часопису објавио прве песме и повезао га са неким издавачима. Захваљујући томе, Китс је 1817. објавио своју прву почетничку збирку песама, која је од единбуршких критичара дочекана жестоким нападима. Напади су уствари били диктирани политичким разлозима: торијевски критичари дочекивали су на нож свакога ко је био повезан са истакнутим „радикалом“ Ли Хантом. Сам Китс се мало интересовао за политику, али је по свом општем настројењу припадао напредној страни.

Та година, 1818. донела је пресудне обрте у Китсовој судбини. Тада се заљубио у Фани Брон, којој због разних околности није могао да понуди женидбу; та љубав му је била и велико мучење и значајан подстицај на стварање. Исте године био је на дужем путовању и планинарењу по Шкотској, где се претерано изложио напорима и навукао јак назеб; а како је породично био подложен туберкулози, код њега се тада зачела та болест у то време неизлечива. По повратку са пута присуствовао је умирању млађег брата Тома од исте болести. Ипак је и даље живо радио: у току 1819. написао је готово све своје најбоље ствари, и следеће године објавио их у својој трећој и последњој књизи. 1820. болес га је већ јако освојила. Шели, који је чуо за Китсово стање понудио

му је гостопримство код себе у Италији, али је Китс то из осетљивости одбио. Септембра 1820. ипак је кренуо у Италију да покуша лечење у бољој клими, у пратњи пријатеља Џозефа Северна, сликара који је касније израдио познати Китсов портрет. Био је прво у Напуљу, затим у Риму. Лечење је било безуспешно; Китсов живот продужио се још само пет месеци. Умро је 23. фебруара 1821., у двадесетшестој години живота, и схрањен је на протестантском гробљу у Риму де се његовом праху следеће године придружио Шелијев.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com